

9:4-11 Prayer, Part 1: The Good Old Days (continued)

1. Ralbag to Nechemiah 9:10

והנה במה שהשפעת מהטוב הנפשי לישראל באלו המכות אשר הכית פרעה ועבדיו ועמו, בכל מכה לא היה מהעול כלל כי ידעת כי כלם הרשיעו על ישראל לענותם בענויים נפלאים, ודמו לכלותם בגזרותיהם במה שגזרו שכל הבן הילוד ישליכו היאורה. ובוזה הוסר הספק איך היה נענש פרעה וד' יתברך הקשה את לבו, וזה כי הוא לא היה נענש על מה שהקשה ד' יתברך בו את לבו, אבל היה ראוי לעונש מצד מה שהרשיע כנגד ישראל. ורצה ד' יתברך בהטילו העונש עליו שיגיע מזה תועלת לישראל שידעו כי הוא ד', ולזה הבטיח ד' יתברך אברהם שיחדש אלו המופתים בצאתם ממצרים... ובוזה נתבאר לאברהם קיום היעוד שיעדו ד' יתברך מענין ירושת הארץ אשר בעבורו שאל אות ואמר "במה אדע כי אירשנה," כי בסבת אלו האותות קנה זרעו מהשלמות מה שהיה ראוי בו לירושת הארץ....

Regarding Your flow of spiritual bounty upon Israel with these plagues with which you struck Pharaoh, his slaves and his nation, there was no corruption at all in any plague, for You knew that all of them had harmed Israel, torturing them greatly, and they thought they would destroy the Jews with their decree that every son born should be thrown into the river. This point removes the doubt of how Pharaoh could have been punished when Gd hardened his heart – he was not punished for Gd's hardening of his heart, but he deserved punishment for his harming of Israel.

And Gd wished to benefit Israel by punishing him, for they would then know that He is Gd. Therefore, Gd promised Avraham that He would create these new wonders when they left Egypt... It was thus clarified to Avraham the fulfillment of the destiny Gd had set, receiving the land, for which Avraham had requested a sign, "How should I know that I will receive it." Via these signs his descendants acquired the completion they would need in order to receive the land....

2. R' Dov Zakheim, Nehemiah: Statesman and Sage, pg. 166

Complementing and reinforcing the message of historical continuity – and therefore of national memory – are many other passages in the prayer that are reminiscent of phrases appearing in the Pentateuch, the Psalms, and elsewhere in the Scripture.

3. Seder Rav Amram Gaon for Shacharit shel Shabbat

"הללוקה הללי נפשי וגו'." עד "כל הנשמה תהלל קה הללוקה." "ברוך ד' לעולם אמן ואמן כו'" עד "כל הארץ אמן ואמן." "ויברך דוד את ד' וגו'" עד "ומהללים לשם תפארתך" "ויברכו שם כבודך +נחמיה ט', ה'." ועומד שליח צבור ואומר: נשמת כל חי תברך...

9:12-21 Prayer, Part 2: The Midbar: Divine Benevolence, Human Sin

4. Talmud Yerushalmi, Nedarim 3:9

בתורה ובנביאים ובכתובים מצינו שהשבת שקולה כנגד כל המצות שבתורה:

- בתורה דכתיב [שם טז כח] "עד אנה מאנתם לשמור מצותי ותורתי," וכתוב [שם כט] "ראו כי ד' נתן לכם את השבת."
- בנביאים דכתיב [יחזקאל כ יג] "וימרו בי הבנים בחוקותי לא הלכו וגו'." וכתוב [יחזקאל כ יג] "ואת שבתותי חיללו מאד."
- בכתובים דכתיב [נחמיה ט יג ד] "ועל הר סיני ירדת" וכתוב "ואת שבת קדשך הודעת להם וגו'."

In Torah, Prophets and Writings, we have found that Shabbat is equal to all of the Torah's mitzvot. In Torah, Shemot 16:28 and 16:29. In the Prophets, Ezekiel 20:13. In the Writings, Nechemiah 9:13-14.

5. Ralbag to Nechemiah 9:14

"ואת שבת קדשך הודעת להם" קודם זה בדבר המן...

"And you informed them of Your sacred Shabbat" – Before this, with the Manna...

6. Ibn Ezra to Nechemiah 9:14

הזכיר השבת לבד מעשרת הדברים כי היא נכבדת במנוחה ותוספת שכל:

He mentioned Shabbat, separate from the ten declarations, for it is honoured with rest and added intellect.

7. Ibn Ezra to Bereishit 2:3 cited in Avudraham, Seder Motzaei Shabbat

וה"ר אבן בן עזרא ז"ל פירש נשמה יתירה כי בשבת יתחדש בגופות יתרון כח ובנשמה יתרון השכל וזה "ויברך אלקים את יום השביעי."

The Ibn Ezra explained "extra soul" for on Shabbat the bodies are renewed with extra strength and the soul with extra intellect. This is "And Gd blessed the seventh day."

8. Malbim to Nechemiah 9:14

כי בשבת הודיע להם פנות האמונה מחידוש העולם והודיע להם כי הם מונהגים בהנהגה השגחית

For with Shabbat He informed them of the foundations [heights?] of faith in the creation of the world, and He informed them that they are guided with supervision.

9. Rabbi Eitan Sandorfy, **שקולה שבת כנגד כל המצוות**, <http://xn-febl3a.co.il/929/860>

Ezekiel 20:11-13

10. Malbim to Ezekiel 20:11-12

"ואתן להם." וחשבתי מחשבות לתקן עניניהם, בין במה שנוגע בין אדם למקום נתתי להם את החקים, שרובם הם מצד הנפש וקשורה עם האלקים ולכן לא נודע טעמם, בין במה שנוגע בין אדם לחברו 'את משפטי הודעתי אותם', שהמשפטים יש להם טעם... "וגם את שבתותי נתתי להם." שהשבת הוא עדות על החידוש ועל ההשגחה הפרטיית הדבוקה בישראל לעשות להם מופתים בשידור הטבע, להיות להם לאות ביני וביניהם על ההשגחה והשראת האלקות עליהם מצדי, ולדעת כי אני ד' מקדשם, שהם מצדם צריכים להתקדש מענינים הבשריים אל הרוחניות והקדושה שידבק במ הענין האלקי:
"And I gave them" - I thought to mend them, whether between Man and Gd by giving them *chukim*, which mostly are spiritual and tied to Gd, such that their reason is not known, or whether between one person and another, "I informed them of My statutes," for statutes have reason... "And I also gave them My Shabbatot" for Shabbat testifies to creation and the specific supervision which adheres to Israel, performing wonders for them in violation of nature, as a sign between us of the supervision and Divine presence I provide them, and for them to know that I am Gd who sanctifies them, and so they must sanctify themselves [by refraining] from matters of the flesh, to spirituality and holiness, such that Divinity will adhere to them.

11. Radak to Yechezkel 20:12

היא מתנה טובה נתנה אלקים לעמו ישראל, כדי לזכור להם בו את יום המנוחה שהניח להם והוציא אותם מעבדות לחירות, וזהו האות שהוא בין הקל ובין ישראל שהוא קדשם והבדילם מן האומות והפרישם מגלולי מצרים ונתן להם תורה קדושה חקים ומשפטים צדיקים. ואמר "שבתותי" לשון רבים כלל בו שביתת המועדים כי גם הם זכר ליציאת מצרים. ולפי שמצוות שבת גדולה ושקולה כנגד כל המצוות אמר כמה פעמים בפרש' תוכחות חלול שבת:

9:22-31 Prayer, Part 3: Israel: Divine Benevolence, Human Sin

12. Ibn Ezra to Nechemiah 9:22

דבק עם "העממים", והטעם פזרתם לפאות וברחו מפני ישראל:

13. Ralbag to Nechemiah 9:22

וחלקת אותם לפאה שהיא הקצה וההתחלה. והעיר בזה כי הממלכות האלו נתנו לבכורות מהשבטים שהם ראובן גד ומנשה שהיה בכור יוסף ויוסף היה בכור לרחל.

9:32-37 Prayer, Part 4: The Current Situation

14. Talmud, Yoma 69b

למה נקרא שמן אנשי כנסת הגדולה שהחזירו עטרה ליושנה אתא משה אמר הקל הגדל הגבר והנורא אתא ירמיה ואמר נכרים מקרקרין בהיכלו איה נוראותיו לא אמר נורא אתא דניאל אמר נכרים משתעבדים בבניו איה גבורותיו לא אמר גבור אתו אינהו ואמרו אדרבה זו היא גבורתו שכובש את יצרו שנתן ארך אפים לרשעים ואלו הן נוראותיו שאלמלא מוראו של הקב"ה היאך אומה אחת יכולה להתקיים בין האומות

Why were they called the "Great Assembly"? Because they restored the crown. Moshe said, "The powerful, the great, the strong, the awesome." Yirmiyahu said, "Foreigners are croaking in His sanctuary – where is His awe?" And so he did not say "awesome". Daniel said, "Foreigners are enslaving His children – where is His might?" And so he did not say "mighty". Then the Great Assembly said, "Just the opposite – this is His might, that he conquers His nature, being patient with the wicked. This is His awe, for without awe of Him, how could one nation survive among the nations?"

15. R' Dov Zakheim, Nehemiah: Statesman and Sage, pp. 166-167

Some biblical scholars are puzzled by Ezra's negative reference to a government known to have been a benevolent power... In fact, however, the prayer was highly nuanced. It did not call for the overthrow of the Persian regime, and indeed mentioned no Jewish leader by name. There is thus no focus for an alternative authority, which is often central to a call for revolution and invariably the key to a revolt's success... The reference to foreign domination was meant primarily as a spur to penance rather than a call to arms.